

HOMILIE TWEEDE ZONDAG VAN DE VASTENTIJD A 2011

Sommige gebeurtenissen maken een onuitwisbare indruk op ons. Wij leggen ze daarom graag vast op de foto of een bandje. Met een zekere regelmaat bekijken wij onze fotoalbums of willen we de vertrouwde stemmen weer eens horen van geliefde personen. Die gebeurtenissen laten zien, dat het leven niet zomaar een aaneenschakeling is van momentopnames, maar er wordt zichtbaar hoe er in het leven een lijn waar te nemen is van gebeurtenissen die ons hoop en vertrouwen bieden. Zo is het belangrijk, dat iemand zijn carrière kan starten met een positieve ervaring, die hem/haar vertrouwen in de toekomst schenkt. Soms gebeurt het omgekeerde. Een teleurstelling tempert onze hoop. Het maakt ons onzeker en angstig. Wie moedeloos geworden is heeft het bijzonder moeilijk. Hoop en vertrouwen maken een mensenleven draagbaar en zinvol.

Ook Jezus wil vandaag in het evangelie de apostelen reden tot hoop en vertrouwen schenken in de verheerlijking op de berg. Voorafgaande aan deze verheerlijking op de berg Tabor, had Hij aan de apostelen gevraagd: "Wie zeggen de mensen, dat ik ben?" Petrus had daarop geantwoord: "Gij zijt de Messias." Jezus had deze belijdenis inderdaad bevestigd: "Zalig zijt gij om dit getuigenis." Maar Petrus had bij deze uitspraak zijn eigen verwachtingen. Hij zag in gedachte al, hoe Jezus de Romeinen zou verdrijven en hoe hij en de andere apostelen de voornaamste posten in dat komende rijk zouden mogen innemen. Daarom wilde Jezus deze toekomstvisie van Petrus corrigeren door te vertellen, dat Hij nu naar Jeruzalem zou gaan en hoe hij daar zou moeten lijden en aan het kruis zou worden terechtgesteld. Deze uitleg van Jezus had Petrus in grote verwarring gebracht. Vandaar dat Jezus duidelijk wil maken, dat zijn levensverhaal niet eindigt met de kruisiging, maar dat er de verrijzenis en de verheerlijking op zullen volgen. Om hen hoopvol te maken en te bemoedigen neemt Jezus drie van zijn apostelen, Petrus, Johannes en Jacobus, mee naar de berg Tabor. Hij wilde hen een onvergetelijke ervaring bezorgen, waaraan zij hun leven lang moeten kunnen terugdenken en hoop eruit putten. En het is inderdaad overweldigend, wat zij daar op de berg meemaken. Zij zien Jezus in al zijn glorie samen met Mozes en Elia. Petrus roept enthousiast uit: "Heer, het is goed, dat wij hier zijn. Als Gij wilt zal ik hier drie tenten opslaan". Petrus vindt het mooi, al dat goddelijke licht samen met Mozes en Elia. Zij zijn de grote profeten uit het OT gelden die als getuigen gelden, dat datgene wat zij mogen zien geen inbeelding is, maar vervulling van de geschiedenis van God en zijn Volk. Deze bijzondere ervaring moet de apostelen ook hoopvol doen zijn, wanneer zij later zelf ook beproefd zouden worden. Dan kunnen ze terugdenken aan dat prachtige moment met Jezus Christus, boven op de berg Tabor.

Zo is deze vastentijd dus geen tijd van enkel treurig verwijlen bij het lijden van de Heer. Wij mogen weten, dat het om Pasen gaat, het feest van de Opstanding en verheerlijking. De vastentijd wil telkens weer de hoop in ons hart opwekken. Jezus geeft daartoe steeds de aanleiding. Ook in de komende zondagen zal steeds de hoop centraal staan, wanneer Jezus de Samaritaanse vrouw weer eigenwaarde geeft; Of, wanneer hij de ogen opent van de blindgeboren jongemanen hem laat zien. Ook laat zien waar het in het leven op aankomt. Zo wekt Jezus ook Lazarus op uit het graf om te laten zien dat hij de Heer is van leven en dood en dat hij ook de verrijzenis en het leven is.

Ons christelijke geloof is een geloof van hoop en vertrouwen. Daarom is ons als eerste lezing verteld van de roeping van Abram, die eerste mens, die God bij name riep. Abram is daarom de stamvader Joden, Christenen en moslims. In een vertrouwde omgeving

krijgt hij van God het verzoek: "Trek weg." Wat voor Abram een letterlijke opdracht inhield, heeft niettemin voor eenieder een soortgelijke betekenis. "Trek weg", klinkt het in deze 40-dagentijd uit een bestaanswijze zoals die door reclame en media aan ons wordt opgedrongen. Trek weg uit een levenswijze die enkel in het teken staat van genot, vertier en consumptie. "Trek weg." In een gesecculariseerde samenleving kan bovendien niet iedereen de keuze volgen. Wie bindt zich aan een God, wiens bestaan ter discussie wordt gesteld? In een heidense wereld koos Abram voor God.

God neemt mensen in dienst die bereid zijn weg te trekken, dwz de ommekeer in het leven te maken, waarin Hij op de eerste plaats mag komen. Het is keuze die een koerswijziging in het eigen bestaan inhoudt. Maar het is een levenskeuze die leidt tot vreugde. Want door alles heen blijkt: Wij zijn in Gods hand, waarheen ons leven ook voert, wat er ook van ons gevraagd wordt, want God is trouw. Amen.